

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

førligt at tage over for Erhvervene, har jeg ment, at man ogsaa paa dette Omraade bør afsætte et meget begrænset Kvantum i Forhold til det, som de paagældende Virksomheder tidligere har brugt, for dog at opretholde disse Erhverv og den dermed forbundne Beskæftigelse i nogenlunde samme Omfang som før. Men jeg skal tilføje i Anledning af en Bemærkning, der blev fremsat, vist af det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen, om at det kunde være en Reserve for Brødkornet, at dersom man kommer i den Situation, at det bliver nødvendigt at vælge mellem at bruge det Korn, der kommer ind, til Brød eller til Øl, føler jeg mig overbevist om, at alle er klar over, hvilket Valg man skal træffe.

Til det sidste Spørgsmaal, det ærede Medlem fremdrog: at der i Kornloven ikke er taget Hensyn til Faareavlen, skal jeg bemærke, at dette ikke er rigtigt. Der er taget akkurat samme Hensyn til Faarene som til andre Husdyr. Der er afsat en vis Mængde Korn til dem, som benytter deres Forbeholdsret, og det er jo ikke paa nogen Maade fastslaaet eller antydnet, at de skal bruge det Korn til Heste eller Køer. Det er bare fastslaaet, at de har Ret til at forbeholde sig en vis Mængde. Hvis det ærede Medlem vil hævde, at Faarene har faaet en anden Stilling end andre Dyr, er det derfor ikke rigtigt. Og navnlig kan det ærede Medlem slet ikke fremdrage Faarene, uden at han ogsaa fremdrager Hønsene, for inden for Landbruget har Hønsesholdet i de senere Aar spillet en helt anden og økonomisk langt større Rolle end Faareavlen. Det er altsaa ikke rigtigt, naar det ærede Medlem vil hævde, at der ikke er taget Hensyn til Faareavlen. Der er ikke afsat et bestemt Kvantum i saa Henseende til Udlevering fra Statens Side, men det samme gælder andre Dyr inden for Landbruget. Til Høns og Grise, der kan fodres op i private Husholdninger uden for Landbruget, for en stor Del ved Affald, er der derimod afsat et ganske ringe Kvantum.

Det ærede Medlem talte om, at man paa de københavnske Restauranter averterer med ungt Lam. Jeg maa desværre erkende, at jeg ikke gaar rundt paa de københavnske Restauranter og studerer Spisekortene, og jeg kan derfor ikke kontrollere, om det er rigtigt. For øvrigt kan jeg ikke se det urigtige deri, da man har Lov til at slagte Vædderlam. Om det ærede Medlem ønsker, at der skal staa paa Spisesedlen, at det er ungt Vædderlam, er

en Sag for sig — jeg har i alt Fald ikke ment, at det var absolut nødvendigt.

J. S. Foget: Den højtærede Minister paastod, at der var afsat Korn til Faar. Over for en saadan Paastand maa jeg stille det Spørgsmaal, hvor i Loven det staaar. Det findes ingen Steder i Loven.

Den højtærede Minister gjorde derefter gældende, at Faar og Høns i saa Henseende kan regnes lige. Jeg forstaaer ikke, at han vil fremføre en saadan Paastand. Den højtærede Minister ved udmærket godt, at han selv har udstedt Slagteforbud mod Lam. Han ved altsaa, at han har sat Faareholderne i en Tvangssituation, som de aldrig har været indstillet paa. De fleste Faarehold er jo beregnet paa Salg af meget tidligt fødte Lam til en høj Pris, saaledes at Lammene slagtes, saa snart de er slagtefærdige. Nu er det blevet forbudt. Faareholderne skal beholde Lammene, og de staaar da over for den Vanskelighed at skulle skaffe Foder til dem. Naar Ministeren forbyder at slagte Lammene, maa det være hans første Pligt at sørge for, at de faar noget at give dem, ikke mindst Moderfaarene. Det er efter min Mening fuldkommen ved Siden af at sammenligne Faar med Høns i den Henseende. Ministeren har paataget sig et Ansvar ved at forbyde Slagtningen, og som Følge deraf burde han sørge for, at der var tilstrækkeligt Korn til Raadighed.

Axel B. Lange: Jeg vil gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, at Imødekommen af det Ønske, jeg har fremsat, om at man tog Hensyn til de Folk inden for Kornhandelen, som man hidtil har holdt udenfor, og fik deres Medvirken til Gennemførelse af den her foreslaaede Ordning, ikke paa nogen Maade kunde komme til at give sig Udtryk i en Forhøjelse af Brøddriserne. Derfor maa jeg vedblivende henstille til den højtærede Minister, at man under de Forhandlinger, som nu forestaar, hvor det drejer sig om meget store Administrationsbeløb, ogsaa finder en Plads til dem, jeg her har talt om.

Hvad angaar det Spørgsmaal, jeg fremdrog om Fordelingen af Affaldsprodukter til Kyllingefoder, maa den højtærede Landbrugsminister helt have misforstaaet Forholdet, naar han henviser til, at der er ydet Tilslutning fra Repræsentanter for de handlendes Organisationer. Der er ikke af nogen Organisation ydet Tilslutning til den Ordning, der her er truffet. Der er derimod fra de handlendes Organisationer gjort Ind-